

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Háboru.

Pécs, 1897. február 16.

(*) Minden percnél megvan a maga eseménye. A diplomácia elvégezte kis játékaikat s bebizonyította magáról, mint a multban annyiszor tette, hogy csak veszedelmet tud csinálni, békét azonban nem; s ma már minden pillanat meghozhatja a hosszas készülődés eredményét, a háborút, a melynek kockája már régen el van vetve.

Soha sem illett jobban az általános európai konstellációkra Bismarck ama mondanása, hogy borotva élén táncolunk. Ez a tánc mehet egy darabig, de legtöbbször az a vége szokott lenni, hogy a rajta táncoló összevágja talpait, mintsem hogy a borotva éle kicsorbuljon.

Az évek hosszú során keresztül nem ugyan tyukkal, kalácsal, hanem milliárdokkal és a nyomasztó militarizmussal dedelgetett hármasszövetség bomlóban van, napnál fényesebben bizonyítva az osztrák (sajnos, hogy 1867. óta osztrák-magyar) diplomáciának hagyományos felültetését, mely most a kikoszarozott szerelmes módjára az előtt az eshetőség előtt áll, hogy újabb szövetséges után nézzen, amely szövetséges, Ausztria örök végzete szerint, ismét be fogja csapni, csakugy mint a többiek. Hja, a politika erkölcstanában a becsület nem játszik szerepet s a mi szövetségeseink legfeljebb addig tűrik meg

Ausztria naiv diplomáciájának okoskodásait, míg céljukhoz jutnak. Magától értődvén, hogy Ausztria-Magyarország céljai, ha egyáltalán vannak ilyenek, nem jönnek figyelembe.

Pedig hát a küszöbön álló általános európai háboruban minden államnak vannak céljai, a melyeket még a fegyverek hatalmával és a háboru eredményének kockázatával is kivitelre akar segíteni, csak a boldog Ausztriának nincsenek, mint nem voltak soha sem céljai. A mi diplomáciánk évtizedek óta bolondítja a világot, hogy benn vagyunk a hármasszövetségben, a melynek egyetlen fő-célja az európai béke és egyensúly megóvása.

És itt látjuk, hogy a nagy garral hirdetett békeszövetség fakóvá sem ér. A kis Görögország tabula rászát csinált belőle, hagyta a diplomáciát lármázni és elküldte hajóit, csapatait Krétába, amely helyet szemelte ki a legfurfangosabb orosz diplomácia a békeszövetség és a hatalmak közt való egyetértés fölrobbantására.

Félhivatalos szócsövei révén nagyban hirdette a bécsi diplomácia, sőt a magyar miniszterelnöknek nevezett automata utján is, hogy a háboru réme legkevésbé fenyeget, hogy majd a maguk szakállára dolgozó görögöket így, meg amugy fogják per sub hazakisérni. Különös, de ugy van, mindebből a hengegésből egy árva szó sem vált valóra, mert annyit még a legutolsó kávéházi politikus is belát, hogy Görögor-

szág korántsem a maga számlájára és veszélyére csinálta meg azt a kis hadi kirándulást, hanem az orosz diplomácia biztatásaira, melynek egyelőre az a kétségtelen és leplezetlen célja, hogy az összes európai szövetségeket halomra döntse, hogy ő annál könnyebben halászhasson a zavarosban.

Az a mesterségesen földézett nemzeti becsvágy, amely a minap a régi Akropolisz alján lobbot vetett, amely kényszerítette a kellemes és előkelő családi összeköttetéseknek örvendő görög királyt, a hellén kormányt, az egész hellén közvéleményt, hogy kutyába se vegye a diplomácia óvásait és tiltakozásait: ez a máskülönb tiszteletreméltó tűz és nemzeti lelkesedés fölrobbantja az egész Európát és óriási válságba fogja dönteni Európa összes népeit. A görög nép legkevésbé gondol vele, hogy mi következik ezután, ő magára nézve csak befejezett állapotokat akar, Krétát annektálja, a többi nem az ő dolga.

Nem egyéb tehát az összes európai hatalmak együttes akarata agyémnél. Ha ez az összműködés nem tudott imponálni egy héttel azelőtt a görögöknek, ma, midőn már kikerültek hüvelyekből a kardok, még kevésbé fog vele boldogulni, legfeljebb is a szövetségesek is a kard jogára fognak appellálni, s szépen összevesznek egymás közt az orosz nagy gaudiumára, aki tulajdonképpen csak ennyit akart.

A jövő, mint mindig, úgy most is a

A „Pécsi Figyelő” lárcája

Rózsák a hó alatt.

Paul Aréne.

Bizonyára igazuk van azoknak, akik amint november megjelenik a látóhatáron bundákba burkolózva vonatra ülnek Antibesbe, Monacoba, Nizzába s annyi más csaknem afrikai zugába a mi Provenceunknak. Mert hát gyönyörű ám ez az Afrika, honnan látható a csillogó hó, honnan egy-egy pálma alá telepedve, narancserdők közt, a nevető tengerpartján, melyen ezer napsugár törik meg, bámulhatjuk a violaszinben pompázó Alpesekeket, melyeknek taréjait vékony ezüstszalagok szegélyezik napról-napra szélesedve.

De e rendkívül boldog éghajlatok alatt nagyon ritkán történik meg, hogy mindjobban kiszélesedve és alászállva, néha egy-egy szélroham által is elősegítve, a síkságra is leszálljon a hó. Nálunk, e már hegyes régiókban, bár az olajfák itt már javában tenyésznek, gyakrabban teszi látogatását. És megérkezése mindenkor valóságos ünnep, ha mindjárt csak annyi is, hogy mint a japánok mondják, az ebek meg tudják rajzolni árvascskáikat benne a talpukkal.

Minő csoda! Minő tündéri kép! Egy éjszaka alatt az egész vidék megváltoztatta az arculatát. De az égbolt tiszta, mint a lazurkő, a reggel felségesen derült fel. Azt mondaná az ember, az enyhe időt és a tiszta fehér mandulafákat, a hegyoldalokban látva, hogy újabb tavasz kezd támadni, és hogy a virágok szele fujdogált.

És pedig falánk egy tavasz! Mert az uttalan és jeltelen mezőkön, feketén a fehér leplen, láthatók a falusi poszakiherdők lábnyomai s a pulykafalkák cik-cakos utvonalai, melyeket a piacra hajtának. Tavasz, mely a karácsony előhírnöke, a nagy lakomáké, a disznótoroké, midőn görnyedtek az asztalok a párolgó ételek alatt s puffognak a palackokból kiszabadult dugók. Jelenti annak a napnak a tavaszát is, midőn a kristályból csinált virágok apró cseppekben kezdenek olvadni, jelenti a hosszú téli esték fonókáinak szép meséi visszatérését is.

Akarnak egy ilyen mesét hallani mely szintén hóról szól. Nem változtatok rajta semmit és elmesélem úgy, amint nekem egy öreg anyóka elmesélte egy hideg téli estén, az olajútó malomban, mialatt a kemencében lobogó láng égett s maró füsttel füstölte tele szemünket, míg a szamar húzta a malmot és az emberek csavarták a csikorgó sajtót s a nők edényekbe mérték az aranytisztá olajat.

— A dolog, gyermekeim, jóval a Galliában uralkodott római konzulok kora előtt történt s ez a szép Mourette és Perdigalet igaz története.

— Ismeritek mindnyájan Puy Pagent a saint-donati ut mentén a rombadólt kápolna közelében?

— Azt a vörös sziklát, a melyikben sasok laknak?

— A melyen tornyok maradványai látszanak?

— És a honnan az emberek, kik a saint-donati községi földekre járnak dolgozni, február hó végén olyan szép skarlátpiros virágokat szoktak hozni?

— Azt mind a sziklán szedik, a kis erdőben, mely rajta zöldel; de még nagyobb mennyiségben és szebb példányokban találunk odafenn a romok közt, hová csak a sasok tudnak felhatolni. Olyan virágokat barátaim, a minők másutt sehol sem találhatók, virágokat, minők, maguknak a királyoknak sincsenek! Olyan virágokat végre, melyek egy kissé tündéresnek, mert egyenes leszármazási ágon, ezer, meg ezer éven keresztül a szép Mourette kertjeiből erednek.

A puy-pagani várkastély abban a korban, midőn Mourette élt, a legerősebb volt az egész környéken. Megközelíthetetlen szikláján s elveszve egy roppant erdő kellő közepén, a melyet medvék és farkasok laktak,

bizonytalanság homályában révedez; mi azonban, szegény magyarok, ettől a még a titok fátylába burkolt jövőtől semmi jót sem várhatunk. A Gotterhalte lelkesítő zenéje és a feketesárga csatalobogó árnyékában legelső sorban a magyar csapatok vonulnak majd be az ellenséges földre, idegen érdekekért, ott marad majd munkabíró fiaink javarésze, s még ha sikerrel is végződik az összbirodalomra nézve a vállalkozás, nekünk legfeljebb csak az lesz belőle a hasznunk, hogy még szűkebbre fogják a béklyókat, a melyekkel nemzetünk önrendelkezési joga már évszázadok óta megkötözve van.

Mily elragadó példa a kis görög nemzet lelkesedése, amit éppen most tapasztalunk. Bizonyára György görög király családi színei és a dán himnusz mellett nem ment volna bele a kétes eredményű hadi vállalatba.

Mi, szegény magyarok, csak irigylhetjük a görögöket, akiknek szabad lelkesedniök, szabad hazájukat szeretni, akiknek van hazájuk; nekünk azonban csak összbirodalmunk van, ahol a lelkesedést a német kommandó és a K. K. Militár Musik csinálja a Radecky indulóval. Szegény Magyarország, neked csak udvaronc-sággal, hittel, amitással, állás- és befolyás vadászattal van dolgod, de lelkesedés forrásai el vannak dugulva, ráültették a biztosító szelepre a m. kir. kormánynak nevezett bécsi kirendeltséget, a melynek ugyan bécsi szempontból megvannak ugyan a maga céljai s megvan a rendeltetése, t. i. Magyarországnak pórázon való tartása, de nemzetünk, fajunk le van devalválva egy adófizető, lelketlen masszává, a melyre lehet ugyan hivatkozni béke idején az európai béke fentartása érdekében, de váltságos időben nincs hatalom a világon, amely ennek a lelkesedését megmozdítsa.

A lelketlen tömegek sorsa pedig tudvalevőleg az, ami az összekergtetett állatfalkáké, halomra lövik őket. Talán ha ez a minden esetre sajnos körülmény bekö-

vetkezik, ez meg fogja mozditani a nemzeti önrerzetet, amely aztán fellelkesíti a nemzet összeségét s a görögök példájára megteremti az önálló Magyarországot kvóta nélkül és Bánffy nélkül.

* Pánik a börzén. A háborus hírek a börzéken teljes mértékben érvényesítették romboló hatásukat. A bécsi tőzsdén át érkező deprimáló jelentések az értékületben fokozatosan és gyorsan haladó pánikot idéztek elő, a mely az árfolyamok hanyatlását olyan nagyszabásúvá tette, a milyen csak krach idején szokott előfordulni. A budapesti tőzsdén általános rettegés vett erőt. Olyan jelek játszódtak le megint, a melyeket csak a börze u. n. feketeszombatján láttunk. Az értékpapírok tulajdonosai elkéseregett sietéssel dobták el maguktól értékeiket és az egész nap folyamán a legnagyobb mértékben izgalomban voltak. Kiszámíthatatlannak mondják azokat az eseményeket, a melyek a börzén a közeli napokra várhatók és a legnagyobb félelemmel néznek a jövő elé.

Hirek.

Pécs, 1897. február hó 16.

Az okos kutya.

Az ujonnan renovált „Nádor“ egyik kerekasztalánál nevettek ma ebéd után a fekete kávé mellett az alábbi adomán, melyet a társaság egyik tagja mondott el.

Ime:

Mégis csak különös egy dolog az, uraim, hogy milyen okosak néha a kutyák, az ember azt hinné, hogy valóságos eszük van.

Hiszen ismerik az én agaraimat. Mikor még kölyök volt mind a kettő, úgy megtelepedtek a diványomon, hogy egész nap le sem jöttek róla. Szerettem a dögöket, hát nem is bántam a dolgot; de mikor a feleségem újra áthuzatta a diványt, hát bizony ő nem tűrte tovább és e naptól fogva a szegény kutyákat gyakran korbácsommal kellett fehélyükről elkergetnem.

Csakhamar hozzá is szoktak, hogy míg én otthon vagyok, a kályha alatt szundikálnak; de alig léptem ki az ajtón, nem bírtak a divány ingerének ellentállani és hazajöveletemkor gyakran ott is leptem őket, a miért persze kijutott a csihpuhiból.

Örömmel vettem észre, hogy ettől is elszoktak és bármikor jöttem is haza, a kutyák ott feküdtek az ágy alatt és oly mélyen aludtak, mintha belépésemet észre sem vették volna.

Tegnap is haza jövök; a kutyák a kályha alatt szuszognak, én leülök a diványra, lehuzom a cipőmet, de hirtelen egészen meleg helyet érzek a diványon habár egész nap fűtve sem volt és a mint az urak is tudják, meglehetősen csikorgós volt az idő.

A szobába senkisésem léphettem, miután a kulcs nálam volt és csakhamar rájöttem, hogy a hely melegsége csak a kutyáktól származhatik, melyek szép kényelmesen a diványon heverésztek és csak akkor ugrottak le onnan, mikor lépteimet hallották. Sőt azt is észrevettem, hogy a kutyák, a midőn isméltelen a meleg helyre nyultam és aztán őket néztem erősen, igen zavartak lettek, behuzták farkukat és lassacskán a szék alá sompolyogtak. Nem akartam őket addig bántani, míg a dologról meg nem győződöm.

A mint tegnap délután haza érek, óvatosan szobám ablakához simulok és csakugyan látom, hogy a két kutya ott fekszik a diványon.

De úgy látszik, megérezték jöveteletem; a diványról leugrani és a kályha alá feküdni egy pillanat műve volt; de egyszerre megint odafutnak a diványhoz, hátsó lábaikra állnak, előlábaikat az ülésre támasztják és teljes erejükkel fujni kezdik a hegyet, a hol feküdtek; le akarták hűteni épp úgy, mint mi fujjuk a forró levest és azt csak azért tették, mert észrevettkék, hogy a meleg nyom elárulta őket tegnap.

Nem hinné el akárki, hogy a kutyáknak emberi eszük van?

Persze, hogy a társaság — elhitte az adomát, csak hogy másikat ne kelljen végighallgatnia.

Napirend 1897. február 17-én.

Naptár: szerda, febr. 17. Róm. kath.: Donát. — Prot.: Donát. — Gör.-kel. (febr. 5.) Ágota. — Zsidó: Adar 15. — Nap két 6 óra 47 perckor; nyugszik 5 óra 9 perckor; — Hold két délután 5 óra 30 perckor; nyugszik reggel 6 óra 37 perckor. Holdtölte délelőtt 11 óra 11 perckor.

csupán veszélyes gyalog ösvényeken lehetett bele jutni, melyeken tekervényességöknél fogva csak maguk a tulajdonosok tudtak eligazodni. A vakmerő, ki megrohanásáról ábrándozott volna, veszve lett volna a nélkül, hogy fegyverrel kellett volna őt visszaverni utat tévesztve, elveszett volna a vadállatok fogai alatt vagy valamely szakadékban.

Mourette atyja, a kit Bantézarnak hívtak és a ki hasonnevű magustól származott, miként azt a Puy-Pagan urainak címerén a hétsugáru csillag jelképezi, mely a három királyt vezette abból az országból, hol a nap születik, egész a bölcsőhöz; Mourette hallani sem akart róla, hogy leánya elhagyja valaha a várat. Oly isteni szép volt fekete nagy szemével és vörös nagy hajával, hogy a ki csak megpillantotta, beleszeretett, úgy, hogy ha választott volna imádói közül, hibája folytán véghetetlen ellenségeskedések és háborúk törtek volna ki az országban.

Mourette mindazáltal unatkozott mindig egyedül a tükrével, négy fal között minden más szórakozás nélkül, mint hogy a legmagasabb toronyra járjon fel, hogy az erdő fölött szemlélgesse a távoli barnasárga, avagy zöld síkságot különböző évszakok szerint, a falakkal körített városokat, a falukat a dombok tetején, a végtelen utakat, melyeken kereskedők, lovas csapatok vonul-

tak tova és az elhagyott nagy folyót, melyen néha lobogókkal diszített hajók usztak tova.

Mindamellet két dolog vigasztalta raboskodó ifjúságában: egy kis kert a vad sziklába vágva — mert a föld ritka volt a várban — hol csodás, tűzszínű virágok teremtek, melyeket az első Puy-Paganok tengeren jöve, Galileából hoztak magukkal; és a virágokat Perdigalet társasága, a várkapus fiáé, egy kedves kis szőke fiúé, a ki segített neki a kertet művelni.

Mikor tizenkét éves lett, ime Perdigalet, a nélkül, hogy tudná a szegény ártatlan — beleszeretett Mourettebe. Az öreg Bantézar észrevette ezt és Mourette könyeinek dacára, ki viszontszerette a fiut, bár nem merte bevallani, eltökölte, hogy megöleti Perdigaletet. „Miért megöletni, mikor olyan kedves, olyan szőke, sóhajtott Mourette, nem lenne jobb elveszteni őt? Ha egyszer levinnék a várból az erdőbe, talán megmenthetné az életét? De mindenesetre nem ismervén az utakat, nem tudna visszajönni és olybá vehetnők, mintha meg volna halva.“

Perdigaletnek, a derék fiúnak megvolt a maga eszméje. Ő vissza akart jönni legalább egyszer, észrevétlenül egész a kapuig, hogy megismerje az utat és később kiszabadíthassa Mourettet, mikor majd nagynak és erősnek érzi magát. És mialatt levitték a

sziklák mentében, míg eltévesztették vele az utat az erdőben, sötét éjjel, Perdigalet egyenkint elszorogatta Mourette virágainak apró, fényes, kemény magvait. „Egy odvas fában fogok aludni, gondolta magában a kis fiú, mihelyt a karónál magamra hagynak és kora reggel felkelek, nehogy a madarak felegyék a magvaimat.“

De fájdalom, a vidéken, hol azelőtt sohasem volt hó, az éj folyamán oly vastag hó esett, hogy reggel nem lehetett látni a földet és hat hónapon át nem is lőn többé látható. Perdigalet sirt, megértvén, hogy most már képtelen lesz megtalálni a magvakat, sem az utat és hogy soha-soha többé nem fogja látni Mourettet.

Hogyan menekült meg Perdigalet egyes egyedül és olyan kicsiny léte, fegyver és remény nélkül az erdő veszedelmeitől? Minő kalandok, minő viadalok, minő vitézség következtében jött vissza egy szép napon sisakkal, páncélosan, lovagi mezben? Nagyon hosszú lenne elmondani.

Elég legyen annyit tudni, hogy észrevén a távolból egy szikláról, az áthatolhatatlan erdőn keresztül a tornyokat, melyekben Mourette epedett: „Oh hó, áthozott hó, — kiáltott fel, — te néiküled tudnám az utamat s kiszabadíthatnám Mourette barátomat, a ki be van zárva.“

Nem volt igaza Perdigaletnek, hogy

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok hideg; légnyomás 753. — **Kilátás:** a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: derült, száraz idő és fagy várható.

Verdi Requiem próbája a Hattyuban este 5 órakor.

Színház: „Figaró házassága.”

— **(A Verdi requiem)** első próbája tegnap este folyt le a Hattyu nagytermében nagy és díszes közönség jelenlétében. Olyan zenei csoportot, mint a milyen tegnap elfoglalta helyét a kóta-állványok körül, Pécsen még soha sem láttunk. Mintegy 180 közreműködő szolgálja Verdi nagy alkotásának kifogástalan érvényre jutását. Tegnap a requiem első részét és a „Dies irae“-t hallottuk, a melyről a meghívott szakértők nem csak a legnagyobb elismeréssel, hanem valószínű elragadtatással nyilatkoznak. A tapsoknak vége-hossza sem akart lenni. Ezek a próbák minden hétfőn, szerdán és pénteken, mindenkor délutáni 5 órakor folytattni fognak, melyre a nagyközönség is egy korona belépő-díj mellett beocsátatik. A főpróba a színházban, február 28-án tartatik meg, a midőn az egész requiem szövege bemutatást nyer. Különösen ajánljuk vidékieknek, a kiknek nem lesz alkalmuk és talán idejük sem ezt a remek zenei műdarabot a főelőadásokon meghallgatni, hogy jöjjenek be február 28-án Pécsre, a midőn a már délelőtt 9 órakor megkezdendő főpróbán végigélvezhetik az egész oratoriumot. E napon az összes színházi ülőhelyekre, kivétel nélkül egy korona lesz a belépő-díj, kivétel csupán a páholyokra van megállapítva, a mely öt koronába kerül.

— **(Egy ápoló üzelmei.)** A pécsvárosi kórházban ápolói minőségben szolgált Gombár István. Elvégezte a dolgát kifogástalanul és talán jó sokáig biztos foglalkozást találhatott volna a kórházban, ha ki nem világlik róla, hogy bűnös üzelmeket folytat, melyekkel megkárosított több beteget, kik ápolása alatt voltak. Azt gondolta ugyanis, hogy betegeitől elszedi a náluk levő kis pénzüket s aztán nem adja nekik vissza. Ilykép remélt egy kis mellékjövedelemhez

átkozta a havat. Mert a mint az erdőbe belépett, a fű s moha közt egy virágot vett észre, aztán egy másikat, fenséges, piros színűeket, a minőket nem látott semmi más országban eltávozás óta. Ugyanazok voltak, mint a melyek odafenn tündököltek a puy-pagani kiskertben.

Megértette ekkor, reménnyel és örömmel telt szívvvel, hogy a magvak a hó által a madarak csőrétől megmentve kicsiráztak, és virágoztak; hogy távolléte alatt őt várva megszaporoztak. És a mint előrébb haladt, valóságos biborszőnyeg terült el a lábai előtt s vezette őt egyenesen fel a várhoz.

— És aztán?

— És aztán gyermekeim, valószínű, hogy Bantézár beleegyezését adta és hogy Perdigalet nőül vette Mourettet. A végét azonban majd máskor mondom el; majd ha felérték a Puy-Paga csucsára, a Perdigalet utját követve, melyet a tavasz visszatérével ma is megmutatnak a virágok.

Ez volt az öreg anyóka meséje. És soha senki sem fogja megtudni, hány pár cipőt és nadrágot elnyűttem én, mikor az iskola elől meg-megszökve, a sűrű bozóton és sziklákon keresztül a vörös virágok dacára is haszontalanul kerestem az ösvényt, mely a puy-pagani tündérkertbe vezet.

jutni. Az ápolása alá került betegnek azt mondta, hogy pénzt nem szabad a kórházba hozni s ha már van náluk, adják át ő neki, nem az irgalmas nénikéknek, mert azoktól nem kapják vissza. Ily módon aztán vagy 10 betegtől elszedte a pénzt s mikor azok kiszabadultak, akkor ígéretekkel és fenyegetésekkel rábirta őket, hogy nem szóltak senkinek s a pénzeckéjüket nála hagyták. Hanem most a torkára forrtak bűnös üzelmei, mert egy beteg, kitől szintén elcsalta a pénzt, feljelentette az igazgatóságnak. Természetesen, azonnal a rendőrség kezébe adták az ápolót, ki tettét be is ismerte s bevallotta, hogy a betegtől elszedett pénzt saját céljaira fordította. Ügyét ma áttették a törvényszéki vizsgálóbíróhoz, a hol a vizsgálatot folytatják a csaló ápoló ellen.

— **(Uj Kaszinó.)** Barcstelepről írják lapunknak: A feloszlott barcstelepi olvasó és társaskör helyett létesített új „Barcsi Kaszinó” címmel bíró kör végre e hó 14-én sok vajadás után megalakult. Az alakuló közgyűlésre meghívott mintegy 70 barcsi állandó lakos, kik azután az új körben mint alapító tagok szerepelnek. Délután 2 órakor Stern Adolf megválasztott korelnök megnyitotta az értekezletet, mely után az alapszabályok elkészítésére kiküldött 7 tagú bizottság nevében Dorner Andor előterjeszti azt, mit az alakuló gyűlés több-kisebb módosítással elfogadott. A tisztikar megválasztása kerülvén napirendre, következőképen alakult meg egyhangú szavazás útján: elnök lett: Dr. Piszár Antal, alelnök: Silberstein Sándor, titkár: Deutsch Izidor, háznagy: Schlapson J. Géza, pénztárnok: Stern Hugó. Választmányi tagok: Fehér Dezső, Schmidt Fülöp, Valkó Gyula, Imreh Albert, Konrád Imre, számvizsgálók: Schulhof Mór és Erdős Ignác. A tagsági díj 12 forintban állapított meg rendes tagok részére és 6 frt pártoló, illetve kültagok részére évenként. A kidolgozott alapszabályok jóváhagyás végett felterjesztettek a magy. kir. belügyminiszteriumhoz.

— **(Fényes lakodalom.)** A régi jó patriarchális idők nászszakomáira emlékeztető fényes lakodalmi mulatság folyt le tegnap este Bujánics Tamás, nagykozári földbirtokos házában, a ki ekkor tartotta egybekelési ünnepélyét kedves életépárjával, Litz Erzsébettel. Az új pár tegnap délelőtt kelt egybe a pécsi anyakönyvvezetői hivatalban, s az egybekelésnél tanuk voltak a vőlegény részéről Toldi Béla dr. ügyvéd, a menyasszony részéről Rézbányai János kereskedő. Az egybekelés után az új pár nagykozári birtokára utazott, hol este fényes lakodalmi ünnepély folyt le, melyen résztvettek Pécsről Sey Ernő dr., Valentin Ottó, Mérei Sándor, nejevel és két leányával, Grün József és neje, Kammermayer N.; Mohácsi József és neje Siklósról; Farkas Emilné, leányával, Magyarpeterdől; Fónay Imre nagykozári anyakönyvvezető nejevel és még igen nagy és díszes társaság. A vacsora, melynek pompás menüje Kammermayer pécsi cukrász jóhírnevének megfelelő volt, este hét órakor kezdődött. Tíz órakor Nagykozár község előljárósága testületileg tisztelgett az új párnál, a

kiket a vőlegény pezsgővel vendégelt meg s miután egy táncot a menyasszony tiszteletére ellettettek, a községi nagyvendéglőbe távoztak, hol terített asztalok mellett ünnepelték az új párt. Maga a lakodalmi ünnep Farkas Sándor pécsi zenekarának nótái mellett kivilágos kivirradtig tartott.

— **(A pécsi szabómunkások szakegylete)** tegnapelőtt délután 2 órakor tartotta évi rendes közgyűlését. A közgyűlés nagy érdeklődés mellett, a legnagyobb rendben folyt le s az évi zárszámadások tudomásul vétele után, következett a tisztújítás, melynek eredménye a következő: elnök lett Steinmetz K., másodelnök Jekli István; pénztáros Schneider Ádám, jegyző Kolumbusz Kristóf; számvéző Schläg István. A tisztikar megválasztása után a választmányt alakították meg, melynek rendes tagjai lettek: Reisz József, Kleiszt György, Schilber Ferenc, Belkovits N., Ruschfeld Tamás, Hess. Jakab, Wolf György, Keil Ferenc, Dóra Márton, Papp Ferenc, Cigler János és Koller János; póttagok Kappeller János és Csókány Ignác. Majd az ellenőrző bizottságba beválasztottak: Pelkovits Károly, Cigler János, Reisz József, Hügel János és Schwáb Ferenc rendes tagokul; Schiller Ferenc, Mertz József, Hosszu Jakab, Herbert József és Hopp József pedig póttagokul. A közgyűlés a választások befejezésével véget is ért.

— **(Községi kör) orvosok fizetése.)** A képviselőházban csak a napokban volt a belügyi tárca költségvetésénél tárgyalva, hogy a községi (kör) orvosok száma ország-szerte még nem éri el a közegészségügy által megkövetelt létszámot. Okul hozatott fel erre, hogy a községi (kör) orvosok fizetése egyes helyeken oly csekély, hogy a pályázat kiírásakor nem akad egy pályázó sem. Baranyamegyében a múlt évben három ilyen meddő pályázat volt. Magyarszék, Vásáros-Dombó és Abaliget községekre hirdetve évi 300 frt javadalmazással. A pécsi kerületi betegsegélyző pénztár most figyelemmel azon körülményre, hogy elegendő számú községi (kör) orvosok hiányában egyes községekben lakó tagjai pl. a pécsi járás alsó részében, messze esnek a pénztári orvostól s figyelemmel arra, hogy hasonló viszonyok a többi pénztáraknál is fentállanak, javaslatba hozza az illetékes miniszteriumnál, hogy az alispáni hivatalok útján a főszolgabírói hivatalok utasítsanak, miszerint a községi (kör) orvosi állásokra hirdetett pályázatok kiírásánál, a kerületi pénztárakat előzetesen hallgassák meg, hogy a pénztár részéről a megválasztandó körorvosnak mennyi fizetés biztosítható s az összeg a pályázati hirdetményben már kitüntetve legyen. Ha a pénztár által nyújtható díjazás nem emeli is jelentékenyen a körorvos fix fizetését, alkalmas arra, hogy a községek kellő beosztása folytán a pályázati hirdetés eredményre vezessen.

— **(Mohácsi iparosok bálja.)** Élénk részvétel mellett tartották meg az idén a mohácsi iparosok farsangi báljukat február 13-án olvasóköriük helyiségében. Már esti 8 órakor vígan folyt ott az élet. A talp alá valót a mohácsi jól szervezett cigányzenekar szolgáltatta, amely a sok „hogy volt“

dacára derekasan megállta a helyét. Jelen voltak a következő notabilitások: Trixler Károly főszolgabíró, Kantz és Andrits dr. ügyvédek stb. A jelenvolt hölgyek sorából a következőket sikerült feljegyezni: Asszonyok: Sapkás Jánosné, Moizes Ferencné, Sepátz Józsefné, Szokolay Zsigmondné, Magáthné, Angyal Gáborné, Melcher Nándorné, Jószt Jakabné, Jindra Nándorné, Bauer Vilmosné, Toldy Józsefné, Toldy Károlyné, Tomka Gyuláné, Mayer Nándorné, Mistik Jánosné, Bernhard Alajosné, Zsulovits Béláné; leányok: Magáth Erzsike, Reberits Mariska, Reberits Ilonka, Butterer Teruska, Bitter Teruska, Dóci nővérek, Zsivánovits Paula, Josovits Annuska, Fögler Honorka, Fleischer Janika, Ehmann Róza, Sipos Mariska, Bence Annuska, Martinkovits Emma, Lówy Aranka, Weisz Lila, Lusits Mariska. Általános tetszést okozott a jelenvoltak között a világposta Mohács és Philadelphia között. Elárusítottak mintegy ezer levelezőlapot, drbját 5 krjával. Az a hölgy, akinek a legtöbb levele volt, egy szép virágcsokorra tartatott igényt. Nagy volt a versengés minden részről. Hol az egyik, hol a másik hölgyet emlegették mint győztest, míg végre megtörténvén a kapott levelek megszámlálása, kitünt, hogy az abszolút többséget (170) Magáth Erzsike kisasszony nyerte el, akinek a rendezőség a gyönyörű kamélia-csokrot nyomban át is adta. A világposta mintegy 50 frtot jövedelmezett a körnek. Brutto-bevétel volt 170 frt, netto-bevétel körülbelül 80 frt. Az első négyest 60 pár táncolta.

— **(A kerületi betegsegélyző pénztár)** igazgatósága tegnap délelőtt tartotta rendes havi ülését Hoffmann Lajos elnökle alatt. A letárgyalt ügyek közül fel emlitjük a következőket: Az előterjesztett zárszámadás szerint az elmúlt év a pénztárra nézve eléggé kedvezően zárult, amennyiben a nagymérvű kiadások mellett az egyenleg mintegy 800 frt. A bevétel megközelíti a 15 ezer frtot, tehát a bevétel 3 év alatt majdnem megkétszereződött, ami tekintve, hogy a pénztárnak nyújtott adományok csupán 35 frtot képviselnek, a pénztár vezetősége körültekintő gondoskodásának köszönhető. Kész pénzben táppénzül visszafizettetett a tagoknak 4000 frt, az előző évi áthozat nélküli bevételnek 30 %-a. A kiadások közt legnagyobb összeggel szerepel ezután a kórházi és gyógyszerköltség. A pénztár igazgatósága elhatározta, miszerint a kórházi ápolás ügyében felir az illetékes miniszteriumhoz s kérelmezi, hogy pénztári tagok a pénztári orvos vagy igazgatóság utalványa nélkül sürgősség indokából csak baleset folytán beállott betegséggel vétessenek fel. A pénztár igazgatóságát e határozatra az a tapasztalat indította, hogy a pénztári tagok közt is vannak olyanok, kik a munkát megunván s néhány pihenő napot akarván maguknak szerezni, ambuláner kezelhető s kórházi ápolást egyáltalán nem igénylő betegségekkel is felvétetik magukat a kórházba. A kerületi pénztár viszonyainak bővebb ismertetésére a f. é. március 21-re kitűzött közgyűlés idejében ki fogunk terjeszkedni, ez alkalommal csupán azt emlitjük még fel, hogy a múlt év végén a pénztár tagjárulék hátraléka meghaladta a 4000 fo-

rintot, a szegzárdi kerületi pénztárnál pedig már a 10 ezer forintot is elérte, a mi várható következménye volt a közigazgatási hatóságok nagymérvű elfoglaltságának, melyet a betegsegélyző ügyek jelentékenyen fokoztak. A pénztárak érdeke mind jobban megköveteli, hogy részökre ugy a tagjárulék beszédese, mint általában a betegsegélyezési törvény végrehajtása tekintetében bizonyos hatósági jellegű jogok biztosittassanak. A bükkösi 3 kőbányabérlet ellen a pénztárnak több mint ezer forint követelési igénye van; a pénztár igazgatója oly figyelmesen gyűjtötte össze az ide vonatkozó adatokat, hogy minden forum kétség kívül a pénztár javára fog dönteni. Ez ügyben a tárgyalás legközelebb megtartatik. Ez ülésen határozta el az igazgatóság azt is, hogy a pénztárak portómentességének kiterjesztése tárgyában felir a kereskedelmi miniszterhez, akciót indít a többi pénztárakkal együtt, hogy a kötelező baleset elleni biztosításról törvényalkottassék olyformán, hogy a baleseteknél a betegsegélyezés is a biztosítási alap terhére történjék. A pécsi kerületi betegsegélyző pénztár kebelében valóban oly figyelemre méltó üdvös javaslatok kerülnek felszínre, a pénztár elnöksége oly praktikusán s a tagok érdekében vezeti a pénztári ügyeket, hogy ugy a munkaadók, mint a munkások a legteljesebb bizalommal viseltethetnek e pénztár iránt.

— **(A dárdai Lear-király.)** Medinác György, dárdai elaggott szürszabó a napokban eladta üzletét 50 frtért s azt gondolta magában, hogy elköltözik Dárdáról leányához Eszékre, azt vélvén, hogy ott öreg csontjait kipihenteti. Mielőtt utnak indult volna, egy dárdai kocsmában jó fölhaltott s nagy kortyokat nyelt az ugynevezett „geberdusz“-ból s így szívét megerősítvén utnak indult. Minden baj nélkül beért Eszékre, hol leányát fölkereste — de leánya nem akarta atyját megismerni, ami annyira elkeserítette az öregot, hogy kocsmába ment, ott 50 frt-ját beitta, Mikor pénze elfogyott, kedve is elfogyott az élettől, lassan hazasompolygott, belopózott leánya konyhájába és ott a kéménybe fölakasztotta magát. Mire észrevették, már csaknem megfűstölődött az öreg.

— **(A társas vacsora.)** A barcai Chevra kadischa e hó 14 én este 8 órakor társas vacsorát rendezett, melyen 72-ten vettek részt. Az első pohárköszöntőt az egyelet elnöke Deutsch Izidor mondotta a királyra, mit a többiek állva hallgattak végig. Azután Dr. Siklósi éltette az elnököt, kiemelve annak a jótékonyág körül szerzett humánus érdemeit. A vacsora után történtek az adakozások, melyek eredménye 400 frton felül volt. Az egész társaság fesztelen mulatozás közben, virágos jó kedvvel, szóval éjjel utánig maradt együtt.

— **(Furcsa eljegyzés.)** Furcsa panaszt tett ma egy balokány utcai lakosné a rendőrségnél. Feljelentette egy szomszédasszonyát csalás miatt. A szomszéd asszony azt ígérte neki, a ki épen ötven éves és tizesztendő óta magányos özvegységben örli le napjait, hogy szerez neki egy fiatal férjet. Vasárnap délután meg is invitálta az eljegyzésre, sőt öt forintot is kért tőle, hogy azte-

anyakönyvi hivatalban az eljegyzést bejelentse. Az asszony odaadta a pénzt a lakosnőnek, borral várta a vőlegényt, de az bizony nem jött s kistült, hogy a szomszédasszony visszaült az özvegy hiszékenységével. A rendőrség megindította a vizsgálatot a furcsa eljegyzés ügyében.

— **(Halál munka közben.)** Szomorú temetési menet indult ki tegnap az Árpád-utca egyik házából a szigeti külvárosi temetőbe. Egyszerű, gyalulatlan deszkakoporsó után sirva ballagott a halott özvegye, egy szegény napszámosné, a ki férjében gyerkeinek kenyérkeresőjét váratlanul vesztette el. A szegény napszámos, a ki ott lakott feleségével az Árpád-utcán egy kis szobácskában, még vasárnap reggel egyetmást dolgozott egy háznál, hova napszámba szokott járni. Munka közben azonban egyszerre összeesett. Szivgörcsök fogták elő s mielőtt még orvost hívhattak volna hozzá, a roham megölte. Ugy vitték haza kocsin a holttestét s képzelhető övéi fájdalma, kiktől egészségesen ment el, hogy dolgozzék értük és élettelentül látták viszont. Miután az orvosi vizsgálat megállapította, hogy a hirtelen halállal kimúlt ember szivszélhűdéásban halt meg, nem vitték ki a temető halottas kamrájába, hogy felboncolják, hanem lakásáról temették el.

— **(Bicikli-Club.)** Barcstelepről irják lapunknak: A barcsi kaszinó alakításával egyidejűleg volt a barcsi kerékpár-egylet alakuló közgyűlése is, a melyre az e sport iránt érdeklődők szép számmal jelentek meg. Menyhárt Béla rövid szavakban vázolta e sport elterjedését és kérte a megjelenteket, óhajtanak-e Barcstelepen is egy kerékpár-egyesületet alakítani. Az események élénk helyeslése mellett megkezdődött az alakulás. Alapító tagoknak 50 korona befizetéssel beléptek: Kremzier Mórítz, Steiner Ferenc, Krausz József és Stern Lorris. A tisztikar a következőképen alakult meg: elnök: Menyhárt Béla, titkár: Goldschmied József, pénztáros: Bottka István; I. menetparancsnok: Herz József, II. menetparancsnok: Reich Emil, ellenőr: Sally Ferenc, választmányi tagok: Kremzier Mórítz, Heinrich Zsigmond és Révai Soma. Az egyelet hivatalos címe „Barcstelepi Kerékpár Egylet.“ Tagsági díj évi 12 frt a rendes és 6 frt a pártoló tagok részére. Az alapszabályok kidolgozásával megbizattak: Krausz József, Bottka István, Sally Ferenc és Menyhárt Béla. Az egyelet a Pécsen megjelenő „Kerékpár sport“ és a Budapesten megjelenő „Magyar kerékpár egyesület“ című szaklapokat fogja járni.

— **(Meglopott kocsis.)** Nemeth Mihály kocsis vasárnap este alaposan beborozott s ilyen állapotban aztán elloptak a zsebéből hatvan frtot. Mikor kijózanodott és a lopást észrevette, első dolga nem az volt, hogy a rendőrséghez menjen, hanem elment egy kártyavető asszonyhoz s attól akarta megtudni, hogy ki lopta el a pénzét. Ugy látszik azonban, hogy a szolid kártyák nem akartak a spicli mesterségre lealjasodni, mert nem árulták el, hogy ki vitte ki a 60 frtot a káros zsebéből. Annak aztán mit volt a káros, ma reggel bejelentette a lopást a

rendőrségnél s most attól várja, hogy a vizsgálat jobban be fog ütni, mint a — kártyák.

— **(A vadházasság vége.)** Egy alsóputurlik-utcai házban tegnap este nagy zenebonát okozott egy ott lakó munkásember. Már tíz éve, hogy együtt él egy férjétől elvált asszonnyal, de különösen az utóbbi időben folytonos civakodás volt az életük. Az ember ütötte-verte az asszonyt, a ki ritkán maradt adós a válaszszal a rakoncátlan embernek. Vasárnap délután is összeverekedtek s az ember elment hazulról. Nem is tért vissza, csak tegnap este s mikor az asszonyt nem találta otthon, fogta magát, összetört a szobában minden összetörhetőt, azon töltve ki a boszuját. Azután elment, de kevés idő múlva visszatért és összeszedte a szobában az értékebb holmikát s azzal eltávozott. Mikor az asszony haza jött s látta rendetlenségben levő lakását, a mely olyan volt, mint a hol rablók jártak, s értesült róla, hogy az embere okozta a nagy pusztulást, felsietett a rendőrségre s ott bejelentette az esetet. A rabiátus napszámost ma reggel új lakásán letartóztatta a rendőrség s kihallgatása után áttették a bírósághoz az asszony panaszát ellene ingó vagyon megrongálása miatt.

— **(Műkedvelők Bar.-Sellyén.)** A baranya-sellyei iparos ifjúság folyó hó 21-én táncmulatsággal egybekötött műkedvelői előadást rendez. Az előadás a „Nagyvendéglő“ termében lesz és színre kerül a „Sárga csikó.“ Énekes népszimű, 3 felvonásban, dalokkal és tánccal. Személyek: Bakaj András, gazdag paraszt Szabó Sándor. Erzsike, leánya Mladenovics Anna. Gelecséri, pusztabíró Dorosits Gyula. Peti, fia Steiner Ernő. Márton, csikós gazda Bodonyi Nándor. Ágnes, a felesége Krommer Anna. Laci, a fiuk Végh József. Harasztos, kántor Szabó Ferenc. Csárdás gazda a Hólyagosban Róth Ferenc. Bótos Icig Makovicska István. Pista, Bakaj szolgája Mladenovics Antal. Kecskésné, Erzsike keresztanyja Gmáze Etelka. Böske, főzőasszony Mladenovics Mariska. Tercsi, szolgáló Bakajéknál Neuman Juliska. Egy asszony Nikolauz Ilona. Zsuszka szolgáló a Hólyagosban Neuman Mariska. Ferke, szolgáló a Hólyagosban Krommer Gyula. Bogár Imre Speigi Mátyás. Bagó, vak kol-dus Steiner Lipót. Primás Schneider Ferenc. Bögös Krammer Kálmán. Kubanek Vince, Schlesinger Mór pandurok. Helyárok: Az első 3 sor 1 frt, a többi sor 60 kr., állóhely 50 kr. Az előadás tiszta jövedelme a baranya-sellyei Olvasókör könyvtára javára fordítatik. Előadás után táncmulatság.

— **(Halálozás.)** Rössler Teréz, születés 64-ik évében, tegnapelőtt meghalt. Temetése ma délután 3 órakor volt a Radonay utca 5. szám alatti házból a budaikülvárosi közsirkertben. Lelki ügyeért az engesztelő szentmise holnap (szerdán) 8 órakor lesz a székesegyházban.

— **(A szerelmes kofa.)** Egy fekete, cigányképu, alacsony kis emberke állított be tegnap este a rendőrséghez. Vörösek voltak a szemei és a legelső szónál, melyet kiejtett, siró csuklásba fulladt a hangja.

— Megszökött az asszony...

A többit aztán úgy kellett tőle kérdésről kérdésre megtudni, mert nem tudott egy-

folytában beszélni a zokogástól. Először őt magát mutatta be. Petrovits Mátyásnak hívják; kint lakik a Pálya-utcán. Két kézi napszámból él; nyáron kertészkedik, télen utána jár a felesége által a piacon árult vajnak, turónak összevásárlásához. Ezelőtt tizenegy évvel vette el feleségül Csik Annát, aki Verőcére való s vele élt egész vásárnapig. Hogy miképen, boldog vagy boldogtalan házasságban-e, azt legjobban illusztrálják a saját szavai:

— Ki is gondolta volna, hogy tizenegy évi házasság után így tesz?! En soh'se bántottam egy ujjal, ő volt a gazda a háznál s a pénzt is ő tartotta magánál, amit pedig közösen szereztünk. Hogy a kedvét keressem, betettük a pénzt az ő nevére a postatakarék-pénztárba s most az is odavan. Etvitte magával s engem, szegény embert magamra hagyott egy krajcár nélkül.

Elmondja aztán, hogy az asszony már régebb idő óta szerelmi viszonyt folytatott egy nő, családos házalóval. Titkon találkoztak esténként egy-egy utcasarkon, amint saját szemeivel meg is győződött róla. Mert utána lesett az asszonynak, aki este elment. Látta, hogy befordul egy szűk utcába s látta a vetélytársát is, aki az ezzel utcával párhuzamosan Laladó másik utcán igyekezett előre. Ő ekkor a pálya-utcából futva szaladt s a buzatérrel elébük került. — Hányszor voltam csuron viz. És ott láttam az egyik sarokról jönni azt az embert, a másíkról pedig elébe jött az enyém. S aztán összelálkozott az az ember, meg az enyém: — úgy ni.

És egymásba fonja a két mutatóujját, hogy miként találkoztak össze a vetélytárs, meg az „enyém.“ Ugy látszik azonban, hogy mindennek dacára a szegény férj meg lett volna együtt az asszonnyal. Sőt még azt is eltűrte, mikor az asszony megverte s fejszét emelt rá. Ekkor se bántotta egy ujjal sem, csak hogy el ne vegye a kedvét. Az asszony azonban már többször beszélt a piacon, hogy ha meggondolja magát, itt hagyja Pécsét és elmegy vagy Kaposvárra, vagy Kanizsára, vagy Budapestre. Vasárnap délután eltávozott hazulról s a férj is bejött a városba. Ez idő alatt az asszony visszatért; összeszedte ruháit, ágyneműit és elhurcolkodott a lakásból. Persze, a postatakarékkönyvet sem felejtette otthon, sőt az aznapi piaci árulásból szerzett aprópénzt is magához vette, úgy, hogy férje nem látott abból csak hat kemény vasat, melyet egy inggallérra adott neki a felesége. A férj mikor hazament, üresen találta a lakást; kereste az asszonyt mindenütt, de nem találta meg. Végre feljelentette eltűnését a rendőrségnél, folyton a házalót okozva, hogy az csábította el az asszonyt s annak kell tudni a hollétéről, akár a városban van, akár elutazott valahová.

— Mert mondom, az az ember tudja, hogy hol van van az enyém.

Ismételte vagy százszor, miközben még indultak a könnyei. A szerelmes kofát pedig most keresi a rendőrség.

— **(Szenet loptak.)** Paddi Péter és Paddi János mohácsi napszámosoknak valószínűleg pénzre volt szükségük, mert a múlt éjjelen a dunaparti szenttelepről egy

nagy ladik szenet loptak, és még azon éjjel el is adták Bárdos Kálmán és Borbély István kovácsoknak. A két Paddit elfogták a csendőrök és lopásért, a két Kovácsot pedig orgasdaságért fogják felelősségre vonni.

Művészet, irodalom.

○ Bernardo Montilla. A kitűnő spanyol színműirónak, Echegaray Josénak ez a darabja, amely a múlt évi színi évad drámai bemutatója volt s akkor egészen hidegen hagyta a közönséget, tegnap Császárm Imre harmadik vendégfelleléptül került színre telt ház előtt. A vendégművészt első megjelenésekor a közönség tüntető tapssal fogadta, tisztelői pedig szép babérkoszorúval lepték meg. Don Riccardo szerepe, melyet Császár alakított, nem alkalmas zajos hatás előidézésére, de éppen azért megpróbálja a művészt s ezt a próbát Császár fényesen állta meg; a célcsap világít, ki a házi tűzhelyen kívül élvezett szeszélyeit könnyűvérű filozófiával iparkodik elfogadhatóvá tenni, de igaz szenvedélyvel csak a feleségét szereti, oly kedves természetességgel ábrázolta, hogy szinte elfeledtette azokat a visszatetsző vonásokat, a melyek ennek a szerepnek alapjellegét adják. De kitett magáért a többi szereplő is s olyan összjátékot produkáltak, a melyben a nemzeti színház művésze is otthonosan érezhette magát. Különösen kiemelendő Csiky László, ki a címszerepben igazán művészi alkotást mutatott be, a két fő női szerepben pedig Angyal Ilka és Breznai Anna arattak kiváló sikert. A kisebb szerepek személyesítői is jól megállták helyüket, úgy, hogy ez az est a maga összehatásában fényesen cáfolta meg azokat, akik a szintársulat gyöngeségével iparkodnak igazolni távolmaradásukat. Tudnak biz ezek az erők élvezetést is nyújtani, csak hogy emberek ők is s így nem csudálhatni, hogy az üresen tátongó nézőtér nem nagyon képes őket mindig gondos műalkotásokra sarkalni.

○ Bethlen Gábor kora. Az Athenaeum r.-társaság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története,“ című tíz kötetes nagy munkának (milleniumi kiadás) hatodik kötetéből most jelentek meg a 90., 91., 92. füzetek, melyekben Angyal Dávid tovább folytatja „Magyarország történetét II. Mátyástól III. Ferdinándig“ és ennek a korszaknak legmozgalmasabb időszakát tárgyalja, melyet az akkori események kiváló vezérférfiaról „Bethlen Gábor korának“ szoktak nevezni. Az ellenreformáció győz az egész vonalon és vele a bécsi udvar befolyása magyar ügyekre. A katolikus ősi vallás védői és annak visszaállítására, régi egységének megalapítására törekvő párt felül kerekedik és miután az iskolázás, a hitterjesztés, a lelkipásztorkodás terén mindenütt felveszi a harcot a protestantizmussal, az ellenreformáció nem remélt eredményeket mutat fel és már a protestantizmust végveszedelemmel fenyegeti. Ha ezt a vallási harcot csak a magyar vívta volna meg a magyarral, ennek a küzdelemnek nem lett volna más jelentősége, minthogy az egyik nézet, az egyik felfogás győz a másik felett. Egyszerű belügy, pártpolitika lett volna. Ámde mindkét fél részéről külpolitikai okok

vegyültek a küzdelembe és ezt a szerencsétlen országot a polgárháboru tüzebe hajszolták. Az uralkodóház ház a katolikus párttal szövetkezett, a protestantizmus pedig a Habsburg-dinasztia ellenségeire, a németországi protestáns fejedelmekre és dissidens elemekre, valamint a törökre támaszkodhatott. Ezt a valláspolitikai pártoskodás szomorú korszakát mély igazságérzettel, a való tények szorgos felderítésével és minden oldalról való megvilágításával, szigorú tárgyilagossággal írja le Angyal Dávid és munkáját épen ez teszi igen becsessé, mert erről a korszakról eddig jó formán csak felekezeti elfogultságtól sugalmazott monografiákat bírnunk, holott ez a korszak egyike a legtanulmányosabbaknak a magyar nemzet történetében, Angyal Dávid, a katolikus párt vezérférfiának Pázmány Péter bibornoknak szerepével kezdi a monografiát; majd a vallási sérelmekről nevezetes 1618. és 1619. országgyűlések eseményeit nagy részletességgel ismerteti és folytatólag áttér Bethlen Gábor első támadására, különösen ennek indító okait gyökeresen kifejti. A füzetekben majdnem minden egyes lapon egy-egy igen érdekes szöveggel illusztrálja a korszak eseményeit; a képek többnyire egykorúak. Ezenkívül számos rendkívüli finom kivitelű műmelléklet van a füzetekhez csatolva. Így „Bethlen Gábor királyi zászlaja 1620-ból,” egykorú metszet után; II. Ferdinánd fogadja a népek hódolatát. „Magyar lovas vitéz 1616-ból” egykorú színes kép Ernst Lajos gyűjteményéből; „Pázmány Péter és kora” Lotz Károlynak az akademiában levő nagy szabású falfestménye után készült remek fénynyomat stb. Egyes füzet ára 30 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

○ **Szinészet Szegzárdon.** Peterdi Sándor, a pécsi színtársulat egykori kiváló tagja, jelenleg a délvidéki sziniszövetkezet igazgatója, társulatával egy hónapi szereplésre Szegzárdra készül menni. Előadásait április hó 18-án kezdi meg.

Törvénytörvények.

§ **A dályoki pénzhamisítók.** Baranyamegye Dályok községében történt, hogy ott az 1895. év végén három pénzhamisítót tartóztatott le a csendőrség. Mihálylovics Jakab cipész, Rezsits Miklós és Horváth Vince földmives kártyáztak többekkel a dályoki kocsmában s itt egy hamis ezüst forintot akartak tulajdonítani. A vizsgálat kiderítvén, hogy mind a hárman hamis pénzt gyártottak, a budapesti törvénytörvények Mihálylovics Jakabot 2 évi, Rezsits Miklóst 1 évi és Horváth Vincét hathónapi fegyházra ítélte. Ez ítéletet a kir. ítélőtábla Mihálylovicsra nézve két évi fegyházra változtatta át, egyebekben pedig érintetlenül hagyta. A királyi Kuria most helybenhagyta a táblai ítéletet s így a pénzhamisítók közül Mihálylovics Jakab a fegyházba, társai pedig a fegyházba vonulnak be.

§ **Ítélethirdetések.** Lopással vádolt Rosenberg Sándor, dombóvári és Pál linkás József, pécsi suhancok ügyében ma hirdették ki a pécsi kir. törvénytörvényeknél a

budapesti Kuria ítéletét, mely a tolvaj suhancokra 3-3 havi fegyházra mér. — Petre János, karácsonyi lakos előtt szintén tegnap hirdették ki a Kuria ítéletét, mely könnyű testi sértésért egyhavi fegyházra és 5 frt pénzbüntetésre ítéli, mely vádlott vagyontalansága miatt 1 napi fegyházra lett átváltoztatva. — Egy családi verekedésből kifolyólag Dobos Jánost 14 napi, Kovács Györgyöt és Mécsáros Istvánt nyolc napi, Kis Dobos Jánost 3 napi fegyházra ítélte a kir. Kuria. Ő előttük is tegnap hirdették ki az ítéletet s a fentebbi elítéltekkel együtt átadták őket a királyi ügyészségnek. Kis György nevű vádlott is volt ez ügyben, a ki most az 52. gyalogezrednél katonáskodik. Erre nézve az ezredparancsnokságot keresi meg a törvénytörvények a ráért büntetés foganatosítása végett. — Végül szándékos emberöléssel vádolt Bartalov Ádám és Bartalov Jerko előtt a kir. tábla ítéletét olvasták fel, a mely ítélet ellen úgy az elítéltek, mint védőjük Egry Béla dr. újabb felebbezést jelentettek be.

§ **Mikor a tanu szép leány.** Egy kereskedő becsületsértési perét tárgyalta ma a büntető járásbíró. A panaszos, mint tanura egy fiatal szép leánykára hivatkozott, a ki szemlesütve állott a tárgyaló bíró előtt és félénken várta annak kérdéseit. A bíró azonban az eljárási szabályok szerint első sorban a vádlottól kérdezte:

— Van-e valami kifogása a kisasszony ellen?

A kereskedő néhány pillanatig szemléli a feltűnő csinos leányt, aztán mosolyogva szólott:

— Nekem? Nincs semmi kifogásom sőt ellenkezőleg, a kisasszony nagyon tetszik. —

Mire a szép kisasszony fülig pirulva válaszol:

— Mit érek vele? Hiszen az ur már nős!

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése február hó 16-án.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ülés elején Wlassich Gyula kultuszminiszter törvényjavaslatot terjesztett be az egyetemi építkezésekről, a mi után a földművelésügyi tárca folytatólagos tárgyalása következett.

Pulszky Ágoston hosszadalmas előadást tart a mezőgazdasági válságról, a buzaárak alacsonyágáról, melyet még saját pártfelei is leginkább a folyosókon hallgattak végig. Beszéde végén cáfolgatja Rosenberg Gyula tegnapi kijelentéseit, erősen ellenezve az általa ajánlott buzakiviteli jutalmakat. A szociálisták ellen különben a legnagyobb és legteljesebb szigorral akar eljárni.

Komjáthy Béla fejtegeti az önálló vámterület előnyeit. A kiegyezés óta terheink óriásilag növekedtek, úgy az állami, mint a községi szolgáltatások révén, a miket nagyban emelnek az elviselhetetlenné vált vízszabályozási költségek. A jelzők kölcsönök is nagyban nehezdednek a földbirtokra, melyek immár 250 millióról 1500 millióra emelkedtek. Beszéde végén a latifundiumok- és

a holtközi földbirtokokról értekezett, kívánva ezek föltszabadítását.

Szily Pongrác tudományához képest erősen védelmezni próbálja a vámközösséget és annak áldásait, a miket azonban senki sem hitt el neki, így tehát beszéde sikert alig aratott. Utána

Juriss Miklós, 73 éves néppárti pap kedélyeskedett a Ház osztatlan derűtsége közt. Az adókat — ugymond — rosszul róják ki. (Derűtség.) Ne féljenek, mondok még cifrábbakat is! (Hosszas derűtség.) A börziánér egy nap alatt ezeket vág zzebre minden adóteher nélkül, a gőzmozinár idegen búzát öröl. A papirbuzának alapos leszidása után a jólelkű páter kijelentette, hogy nem fogadja el a költségvetést.

TÁVIRATOK.

— **Görög csapatok Krétában.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A görög hadihajók tegnap tényleg csapatokat szállítottak partra Krétában. A csapatok száma 1500 főre rúg. A kiszállítás váratlanul és meglepetésszerűen történt a sziget keleti partvidékén, mialatt az idegen hajók főképp az északi partoknál cirkáltak. A Havas ügynökség jelenti: A hatalmak hajói még a görögök előtt szállítottak ki csapatokat Kaneába, Rethymióba és Herakleionba a nagykövetek együttes megállapodása folytán. Az angol hajóraj parancsnoka megfenyegette György, görög királyi herceget, hogy ha végrehajtana a görög királynak és kormányának parancsait, kénytelen lenne vele szemben a fegyveres erőszakhoz folyamodni. Ez a hír a krétai keresztényeket nagyon lesújtotta.

— **A mozgósítás előpóstája.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A m. kir. államvasutak zágrábi üzletvezetősége szigorú rendeletet kapott a közös hadügyminisztertől, hogy a katonasággal bíró városokban, számítva a bekövetkező mozgósításokra, katonai különvonatokat tartson készenlétben.

— **Franciaország akciója.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Toulonban a „Devastation” francia páncélos és három cirkáló hadihajó parancsot kapott a Krétába való indulásra.

— **Tanácskozás a teendők felől.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Királyunk ma délelőtt hosszasan tanácskozott Goluchovsky külügyminiszterrel és Sterneck admirálissal.

— **Szilágyi Dezső beteg.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Ház erőteljes elnöke két nap óta betegen fekszik lakásán. Régi szédülési rohamai vettek rajta erőt. Angyán professzor kezeli.

— **A hatalmak katonái Krétában.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kaneát ma megszállták az együttesen operáló hatalmak csapatai. Száz-száz orosz, francia, angol, olasz és 50 osztrák-magyar tengerész katona egy olasz tiszt vezetésével, egy másik hasonló összeállítású csapat egy francia tiszt vezetésével partra szállott s Kanea sáncaira kitértek az orosz, francia, olasz, angol és

osztrák-magyar lobogót. Ez az akció azonban, úgy látszik, legkevésbé ijesztette meg a görögöket, mert a görög sereg parancsnokának a görög hadügyminiszter parancsot adott Kréta megszállására és a törökök kiűzésére.

Laptulajdonos Pelelő szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Alkalmazást keres gazdaságban

egy földmives és tejjgazdasági szakiskolát végzett, jó bizonyítvánnyal bíró, középkorú, munkaképes férfi személy feltételek mellett. Mindazok, kiknek feltétlenül megbízható és lelkesítőes egyénre szükségük van, kéretnek szíves ajánlataikat „**bizalmas állás**” czímen, e lap kiadóhivatalához küldeni.

Pénz-kölcsön

Birtokokra, házakra, gyárakra és gőzmalmokra első helyü betáblázásra 40 évre, 4 és fél százalékra, 50 évre 4 százalékra, 2-ik és 3-ik helyü betáblázásra 6 százalékra.

Pénzt

váltóra 5—6 százalékra 10 ezer frtig gyorsan és discretio mellett szerez, — valamint drága adósságokat convertál, ugyszintén váltókat leszámítottat

SCHWARCZ MÁRTON

Budapest, Dob-utca 69. szám.

Kitünő referenciák-kal szolgálhatok.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Ügynökök,

kik a porcellán és kőedény gyári üzletben jártasak, egy versenyképes keramiai gyártmány cég által kerestetnek. Ajánlatok lapunk kiadóhivatalához intézendők.

Hirdetés:

Ráczgöresöny községben (mohácsi járás)

a nagykorcsma

szabad kézből eladó. Áll 4 szobából, egy konyhából, mészárszékből, s a szükséges melléképületekből. Italmérési engedélyén kívül dohányelárusítási engedélye is van. Vételár 3200 frt o. é. Bővebb felvilágosítást ad az eladó: **GUTTMANN JÁNOS Babarcz** (Baranya m.)

REICHENBERGI

Posztó

és öltönyszövetek!

Magán vásárlók direkt kiszolgálása!

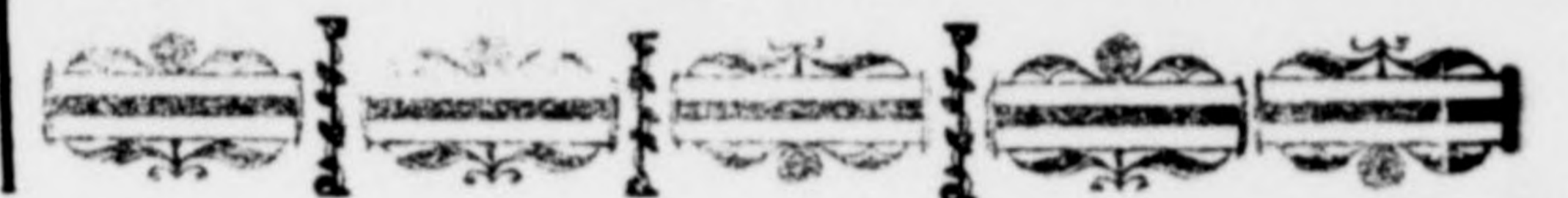
Tessék kérni mintákat a mi feltűnő ujdonságainkból.

Igen elegáns tavaszi öltönykelmék, egész öltözetre 6.70 krtól, 8 frt, 10 frtig és feljebb.

REHWALD FERENCZ FIAI

posztóraktára

Reichenbergben, (Csehország).

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaczk az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzáva

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos

féle

valódi tisztított

MÁJOLAJ

(törvényesen védett esomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

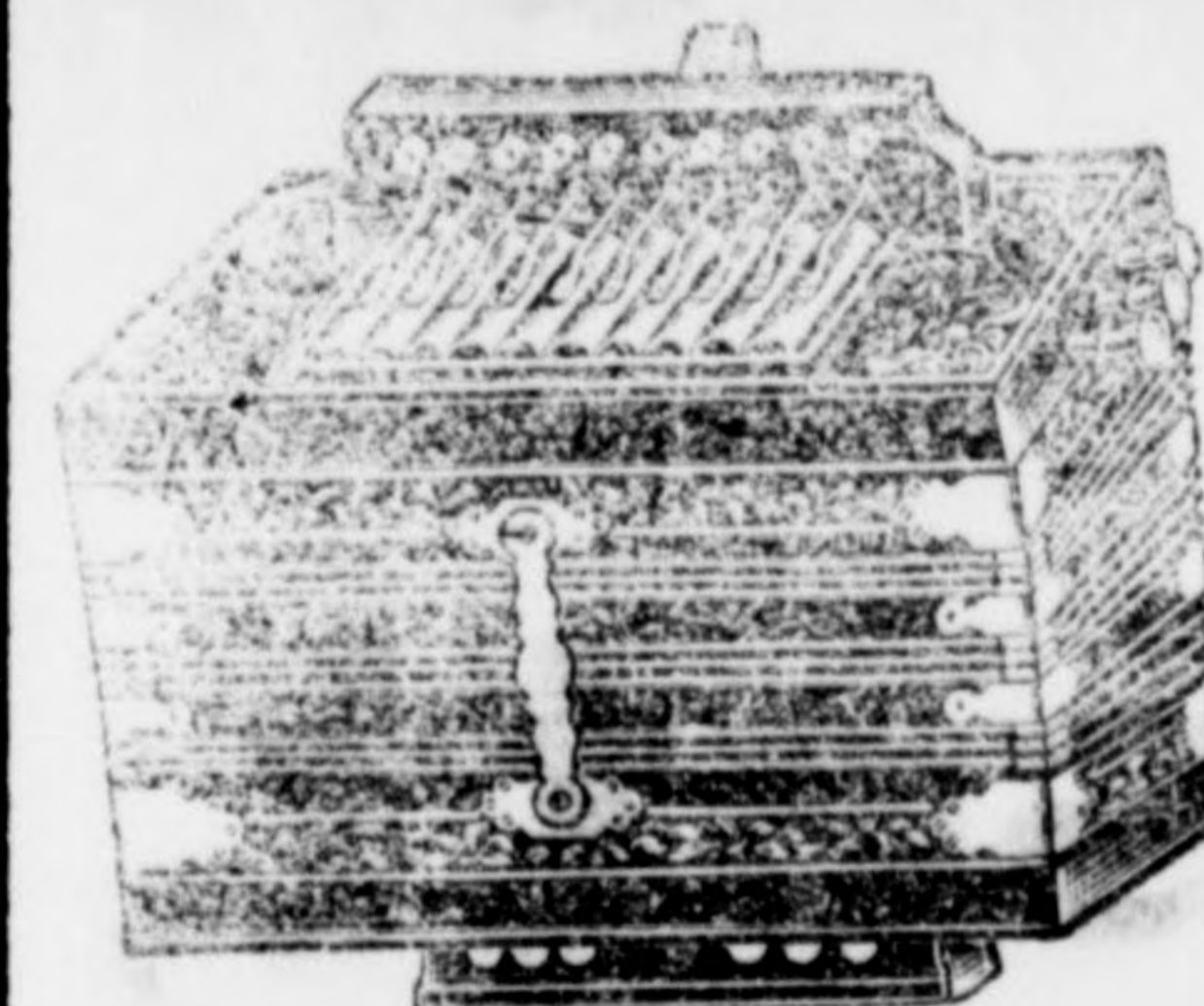
Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerfárában.

Pécsen kapható: Sipőcz István, Zsiga László gyógyszerfárában; Reeh Vilmos, Spitzar fia kereskedésében.

Főraktár és főelárusítás az osztrák-magyar monarchia részére:

**MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.**

Utánzatok hatóságilag nyomon tartanak.

„Bohemia”

világhírű verseny harmonikát,

2 karost 4 frt, 3 karost 5 frt, 4 karost 6 frtért szállítok. Ezen harmonikának dupla erős 11 ránczos tömlője van, sarkain **örcvédőkkel**, nyitott, szegezett, nickel klaviatúrával, stb. Mindenik tisztán hangolva és remek orgonaszerű hanggal bír,

40 hangu	2. sz. nagyságu	15 1/2 × 33 cmtr.	4 frt,	valdi aczél hangu	5 frt.
60	3. "	17 × 34 "	5 "	"	6 50
80	4. "	17 1/2 × 34 1/2 "	6 "	"	8 frt.

Öntanító iskola ingyen, portó esomagolás és láda 75 kr.

Hosszu billentyűkkel és gyöngyház lapokkal darabonkint 50 krral drágább. — Árjegyzék ingyen és bérmentve. — Küldemény utánvétellel, meg nem felelők kicseréltetnek.

SCHUSTER C. A.,

harmonika-gyáros, **Graslitz**, (Böhmen.)

MEGÉRKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.